

en styrke, og at læring kun er en delmængde af denne paragraf. Lovforslaget vil heller ikke være en sikring af, at der arbejdes med læring, men derimod et forsøg på at sikre, at der arbejdes med at lave læreplaner.

Dermed bliver lovforslaget til en klar og omfattende centralisering, både hvad angår kommuner og dagtilbud. Den hjemmel, som socialministeren får med lovforslaget, skal således bruges til at fastsætte læringsmål for de 0-2 årige og for de 3-6 årige børn inden for 6 temaer. Det anføres, at temaerne er minimumstemaer, men beskrivelsen giver ikke desto mindre indtryk af nærmest af være udtømmende:

- »Sprog (ordforråd, udtale, kendskab til skriftsprog, rim og remser, eksistensen af tal og bogstaver og hvad de kan bruges til, IT/medier og kommunikation),
- Sociale kompetencer (etablere fællesskaber med andre, føle og udtrykke empati og respekt for andre, indgå i sammenhænge med andre og kende til demokratiske værdier),
- Personlige kompetencer (selvværd, grænsesætning, fantasi, kreativitet, følelser, stillingtagen, motivation og vedholdenhed),
- Naturen og naturfænomener (respekt og kendskab til naturen og naturfænomener, miljø, logisk tænkning og kende kategorier som vægt, form og antal),
- Kulturelle udtryksformer og værdier (kendskab til forskellige kulturelle udtryksformer og værdier, udnyttelse og brug af sanser via musik, tegning, dramatik, ler m.v.)
- Krop og bevægelse (sundhed, ernæring, fysisk aktivitet, beherske og praktisere fin- og grovmotoriske bevægelser, kende til dagtilbudets og lokalområdets fysiske muligheder).

Herudover vil det selvfølgelig være muligt at supplere med andre temaer – alt efter hvad der er ønskeligt og relevant i det enkelte dagtilbud og kommune.«

Det Radikale Venstre modsætter sig, at staten fastsætter, hvilke læringsmål et 3-årigt henholdsvis 6-årigt barn »skal have mulighed for at have tilegnet sig.« Specielt ikke når det sammenholdes med, at det i bemærkningerne ikke fremgår entydigt, hvorvidt det er skoleforberedelse eller ej. At ministeren så ikke engang inden lovforslagets vedtagelse vil give så meget som ét eksempel på disse læringsmål, der skal fastsættes via bekendtgørelsen, finder Det Radikale

Venstre beklageligt, da det i vid udstrækning hæmmer vurderingen af konsekvenserne af lovforslagets vedtagelse.

Endelig bryder lovforslaget med servicelovens ord om, at dagtilbuddene i samarbejde med forældrene øver omsorg m.v. Forældrebestyrelsen skal nemlig kun godkende læreplanen, men er ikke tænkt med som aktiv i udarbejdelsen af den. Ligeledes er forældrene ikke tænkt med i planens indhold.

Kort sagt finder Det Radikale Venstre, at lovforslaget er udtryk for en centralisering, ensretning og resultatorientering af det pædagogiske arbejde og en mangel på tillid til det lokale demokratis vilje og evne til at leve op til allerede eksisterende lovgivning samt til medarbejderne ved landets dagtilbud.

Samlet set kan Det Radikale Venstre ikke støtte lovforslaget.

Enhedslisten synes, det er en god idé, at pædagoger og forældre i den enkelte børnehave, vuggestue eller dagtilbud sammen diskuterer, hvilke fokusområder man vil arbejde med i det kommende år og skriver dette ned i en virksomhedsplan, sådan som man gør mange steder i dag. Men vi er lodret imod, at der statsligt skal fastsættes læreplaner og kompetencemål for børn ned til ½ år.

Læreplanerne er et stort skridt i retning af at gøre daginstitutionerne til en decideret førskole.

I det svenske Skolverkets evaluering af erfaringerne med læreplaner i de svenske »førskoler« har læreplanerne bl.a. medført en øget skoleforberedende rolle, at børnenes udvikling kortlægges og bedømmes i øget omfang, ofte i individuelle udviklingsplaner med skolen som forbillede, og læreplanernes fokus i øget omfang bliver, hvad børnene skal kunne præstere senere i livet.

Daginstitutionerne bliver altså mere forberedelse til skolen. Enhedslisten mener, at daginstitutionerne skal se på, hvad der er til gavn for børnene, ikke hvad der er til gavn for skolen.

Daginstitutioner har til formål at udvikle ALLE børns kompetencer i det tempo, der nu er relevant for det enkelte barn. Det betyder, at det er helt nødvendigt for tilrettelæggelsen af hverdagen i institutionen, at den kan foregå med hensyntagen til netop den nuværende gruppe af børn samt i et naturligt samspil med lokalområdet.